

તથે લાગણીથી નલિથ્તે પત્ની ં મળ્ ંયો.

તુજ્ ંયાથે અમ્થેકા જવુ કે ન જવુ ની દ્ વલિમં અટવાતે હતે ત્ ંયાથે ત્ને કહેલા શબ્દો અત્ ંયાથે ફ્થી થી દોહથવુ ંુ “અમે તે પીળુ પાન હવે કેટલુ જીવશું તેખલ્ નથી પણ તથી ફ્થ્જ તથ સંતનો મટે પણ ં ટલીજ છે ને કે જો તેનુ ભવલિત્ ંય ંનુતહોય તે તથે જવુ જોઈ” તથે પ્ ંથ્ ંયુત્ ત્ પણ હતે કે તુજે અમથ ઘડપણ નો ટેકો ંનવાનો હતે તેખથે સમ્થે ટેકો ન ંનત ત્ને ંલીફો થી હતે.

ઘ્ મચ્થ્થા થી અમે ં ટલુ તે શીખ્ ંયાં છે કે અન્ નજળા હોય ત્ ંયાં સુધી સાથેછીયે પણ મ્થી તે આ સંધ્ અમ્ છે. તેથી તુઅમથી ંતિ ન ક્ષ અને સુખેથી તથ સંતનોને ભ્ણાવ. પહેલાનાં જમનામં વલિશથી લોકો આપણા દેશમં ભ્ણવા આવત હત જેનુ કાથ્થા “જ્ ંાન” હુતપણ વીસમે સદીમં આપણે ત્ ંયાં ભ્ણવા જઈ છે તેનુ કાથ્થા “વજિત્ ંાન” છે.

દથેક સંતનો તેનુ મગુતલેવા આપણે ત્ ંયાં આવે છે અને તેના સમ્થે તેમળો છોડી જાય તે અફ્સોસ ન હોય.તુપણ અમથી સાથેઆ શ્લ્ ંયો તેથી લગાવ વઘથે શ્લે. પણ તેહથ્ ંઈ ં છે. ફ્થીથી ં જ વાતકું તે પ્ ંયોગ ત્થીકે ભ્લે તુતેની સાથેશ્લે. અહીંનુ ઘથ તુજ જ છે અને તથ મટે તે દ્ વાથ કદી ંધથ્થાનાં નથી.

તેં તથ ંચ્પણની વાતલખી ત્ ંયાથે તેવાતફ્થી ંાદ આવી કે અમથી ંઈ છે તે ંચ્પણથીજ તુડોક ં ંને તેહતે અને ં ફ્ વાથ ંે ં સ સી મં તુમ્થ્ ંાદા પથ આવીને અટકી ગયો અને ત્ને ંેડીકલ કોલેજ મં દાખલ થવાનો ંયોગ ના મળ્ ંયો ત્ ંયાથે સૌથી નથિશ હું હતે તેવાતની ત્ને ખલ્ હતે. અને મ્ને સાુ લગાડવા તેં પેથ ંેડીકલ વલિયો લીધ. મ્ને તેવખતેતથ મટે થી ંાક પૈસા ખથ્ ંીને દોડધમ્ કેમ્ ન કથી તેવાત્નો હજી ંે અફ્સોસ છે.

આ વાત ં ટલા મટે ત્ને ંાદ કથ્થવુ ંુ કે ંન્ ને ંળાકોને ભ્ણાત્ મટે પેટે પાટા ંંધીને પણ ભ્ણાવવા પડે તે ભ્ણાવજે કે જેથી મથ જેવો અફ્સોસ નો ભેગ તુતના ંને. ભ્ણાત્ ં સૌથી ંિર ં કથ્ ત્ ંય છે.સંસ ં કાથ છે અને મ ંપ નુ અભમિન પણ..

તથી ંને ંાવાંટીસ ક્ષુમં શ્લે છે. તથે પત્ની ં આવે તેદવિસ અમથ ંને મટે આનંદનો દવિસ હોય છે કેમ્કે ત્મથ જવા થી સથ્ જાયલો શુન ંયાવકાશ તેદવિસ પુથ્થે ભ્થ્થ જાય છે.પત્ની ં આવે તે મળ્ ંયા જેટલો આનંદ થ્થે હોય છે.

શીખા,આશ્ કા અને અંશને વહાલ, ત્ખિતસાર્વશો, ખંતકથ્કસથ્થી અને સાર્વીને શ્લેશો દથ થ્વવિાથે મ્દિથિ જવાનુ થખો છો તેજાણી આનંદ.

મેટાભઘનાં આશલિ.
{jcomments on}

□□□□ □□□□ (□□)

આના લેખક છે વજિય શાહ
થવાિય, 21 મર્થ ૨ 2010 20:23
